

1984

No. 102

STAATSBLAD
van de
REPUBLIEK SURINAME

DECREET E-39A

DECREET van 11 december 1984, houdende wijziging van het Decreet Ontslagvergunning (S.B. 1983 No. 10).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het noodzakelijk is het Decreet Ontslagvergunning (S.B. 1983 No. 10) te wijzigen, aangezien in de praktijk is gebleken dat de bescherming die dit Decreet verleent aan de werknemers in het bedrijf, in bepaalde gevallen nog ontoereikend is;

Heeft, na goedkeuring door het Militair Gezag en de Raad van Ministers, vastgesteld het onderstaande decreet:

Artikel 1

In het Decreet Ontslagvergunning (S.B. 1983 No. 10) worden de navolgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 3 wordt gewijzigd als volgt:

Lid 2 wordt gelezen als volgt:

2. Indien ontslag wordt verleend wegens een dringende reden als bedoeld in artikel 1615 p van het Burgerlijk Wetboek, is de werkgever verplicht dit binnen vier dagen schriftelijk te melden bij het Hoofd der Arbeidsinspectie onder opgave van de dringende reden.

Na lid 2 wordt een nieuw lid 3 opgenomen, luidende als volgt:

1984

2

No. 102

3. Het ontslag als bedoeld in lid 2 wordt ten aanzien van de beëindiging van de betreffende dienstbetrekking opgeschort tot na het besluit door of namens de Minister, dat geen bezwaren bestaan tegen de opgegeven redenen.
Genoemd besluit wordt genomen bij beschikking, en wordt ter kennis van de werkgever gebracht uiterlijk binnen veertien dagen na ontvangst door het Hoofd der Arbeidsinspectie van de desbetreffende ontslagmelding.

Artikel*2

B. Artikel 8 wordt gelezen als volgt:

1. De werkgever die handelt in strijd met het bepaalde in artikel 2, artikel 3 leden 2 tot en met 4 en artikel 9 lid 1, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste tien-duizend gulden of hechtenis van ten hoogste zes maanden.
2. De in lid 1 strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen.
3. Indien een bij, of krachtens dit Decreet strafbaar gesteld feit wordt gepleegd door een rechtspersoon, wordt de strafvervolging ingesteld en de straf uitgesproken tegen de in Suriname gevestigde leden van het bestuur of bij ontstentenis van die leden, tegen de vertegenwoordiger van de rechtspersoon in Suriname.
4. Het bepaalde in het vorige lid vindt overeenkomstig toepassing ten aanzien van rechtspersonen, optredende als bestuurder of vertegenwoordiger van een andere rechtspersoon, dan wel van een natuurlijke persoon.
5. Geen straf wordt uitgesproken tegen het lid van het bestuur of tegen de vertegenwoordiger, van wie blijkt dat het feit buiten zijn toedoen is gepleegd.

Artikel 3

1. Dit Decreet wordt bekend gemaakt in het Staatsblad van de Republiek Suriname.
2. Het treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van zijn bekendmaking.

Gegeven te Paramaribo, de 11e december 1984.

L.F. RAMDAT MISIER.

Het Militair Gezag,

De Bevelhebber van het
Nationaal Leger,

D.D. BOUTERSE.

De Minister van Arbeid,
Sociale Zaken en Volkshuisvesting,
S.F. GILDS.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
Districtsbestuur en Justitie,
F.J. LEEFLANG.

Uitgegeven te Paramaribo, de 11e december 1984.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
Districtsbestuur en Justitie,

F.J. LEEFLANG.

DECREET van 11 december 1984, houdende wijziging van het Decreet Ontslagvergunning (S.B. 1983 No. 10).

NOTA VAN TOELICHTING

Ter beperking van het toenemend aantal ontslagen in de partikuliere sektor van werknemers door werkgevers, trad op 27 januari 1983 in werking het Decreet Ontslagvergunning (S.B. 1983 No. 10).

Genoemd decreet strekt in het algemeen tot voorafgaande toetsing van dreigend ontslag, en met name de ontslaggronden, door een overheidsorgaan. Met de figuur van de ontslagvergunning introduceerde het Decreet E-39 een belangrijke vernieuwing in het Surinaams ontslagrecht. Internationaal gezien is een wettelijke regeling van preventieve overheidstoetsing t.a.v. ontslagen geen bijzonderheid.

De werkings sfeer van het Decreet Ontslagvergunning wordt in belangrijke mate bepaald door haar uitzonderingsbepalingen in artikel 3. Ingevolge artikel 3 lid 1 onder d, is geen ontslagvergunning vereist in geval van ontslag wegens een dringende rede als bedoeld in artikel 1615p S.B.W.

Bij de uitvoering van Decreet E-39 is gebleken, dat met name deze uitzonderingsclausule in een toenemend aantal gevallen wordt aangegrepen ter ontduiking van het ontslagvergunning vereiste.

In dergelijke gevallen kan het een gefingeerde dringende reden betreffen en is er i.h.a. sprake van een oneigenlijk gebruik van het ontslag wegens dringende reden, zoals in de wet geregeld.

Ook blijkt er onevenredigheid tussen de opgegeven redenen en ingrijpende maatregel van ontslag te bestaan.

De onderhavige wetwijziging betekent een aanvullende preventieve maatregel, mede ter voorkoming van een onnodige groei van het werklozenbestand.

Indien de Minister niet kan instemmen met de opgegeven reden, heeft het ontslag ingevolge artikel 3 lid 3 geen rechtskracht en blijft de dienstbetrekking van rechtswege voortduren. Indien de werkgever zich niet met het besluit van het Ministerie kan verenigen, staat nog altijd beroep open op de onafhankelijke rechter.

Hetzelfde geldt voor de werknemer, indien het Ministerie zich met de opgegeven reden wel kan verenigen.

De Minister van Arbeid,
Sociale Zaken en Volkshuisvesting,
S.F. GILDS.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
Districtsbestuur en Justitie,
F.J. LEEFLANG.